

Overretssagfører *Høgsbro* bød Velkommen. Anledningen til Mødet var Adressen til Rigsdagen om Kvindens Deltagelse i det kommunale Liv, som man vilde vække Opmærksomhed for her i Byen.

Erk. *Grundtvig* overtog Dirigentposten og gav Ordet til Fru *Nørlund*: Det var et Tidens Tegn, at der i denne Rigsdagssamling var indbragt fire Lovforslag vedrørende Kvindens Rettigheder. Skade, at Landstinget ikke kunde forstaa den voxende Erkjendelse, som paa dette Omraade breder sig hele Landet over. Ploug mener, det bliver til Skade for Samfundet og hele Kvindekjønnets, om Kvinder faa Sæde i offentlige Forsamlinger. Desuden have de ikke historisk Kundskab og kunne ikke tænke logisk. Matzen paastaar, at Mændene ere sig selv nok, hvad skulle de saa med Kvinderne. At henvise til Island nytter ikke, thi der ere Mændene ikke sig selv nok. Biskop Sthyr vil gjerne høre gode Raad hos Kvinderne, men han vil lade Mændene afgjøre, naar, hvorledes og om de skulle bringes frem. Men fordi Landstinget har afvist Forslaget, er det ikke faldet til Jorden. Den sunde Fornuft siger, at det er meningsløst at fordre: I skulle betale Skat, men I maa ikke have Medbestemmelsesret. Det er en Kastetheori, og som saadan fornedrende for et civiliseret Land. Enhver Sag, der kommer til Behandling, siger Stuart Mill, kan kun regne paa et ringe Antal sagkyndige, hvorfor saa udelukke Halvdelen af Menneskeslægten? Kvinden har Forstand paa og særlig Interesse for Fattigvæsen og Skolevæsen. Mange Fejlgreb var for længe siden rettede, havde Kvinder haft nogen Indflydelse. At Forslag om Nødtørftsanstalter først nu er kommet frem, viser, at ingen Kvinder have været repræsenterede. Kvindens Deltagelse i det offentlige Liv vil gaa ud over Hjemmet og Børnene, siger man. Tror man, det er farligere at sidde i Kommunalraadene end at tilbringe sin Tid med at læse Føljetoner eller gaa nedringet og indsnævret fra det ene Bal til det andet? Kvinder her til Lands holdes jo dog ikke i Harem. Man bør anerkjende vor Menneskeret. Vi have nok af at være Blomster. Vi fordre Retfærdighed. Galanterier ville vi ikke høre. Medens der aarlig gives en Million Kr. i Statstilskud til Drenges Undervisning, bevilges der kun 30,000 til Pigerne. Samtidig dermed bebrejder man Kvinderne mangelfulde Kundskaber. For Resten spørges der ikke om Mændenes Tænkeevne og historiske Kundskaber ved Valgbordet. I mange Lande have Kvinder Valgret; i Amerika findes en kvindelig Borgmester. Overalt virke Kvinder til Befolkningens Tilfredshed. Det er en Adressernes Tid. Gid vor Adresse maa faa 10 Gange saa mange Underskrifter som Hundedressen.

Fru *Luplau*: Gid Mændene maatte lære at forstaa vor Trang til Befrielse, vor Trang til at varetage vore Søstres,